

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 103. Motus in Stiria ob Lutheranam Sectam concitati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

lum tuebantur: Demum Basta Caffo-^{Sæc. XVII.}
 viam cingit, obfidionem tamen solvere ^{A. C. 1604.}
 cogitur, postea tamen reliquo hoc anni
 tempore sæpius cum rebellibus confi-
 ctabat, æquata utrinque clade. Post-
 quam vero Botskaius se tanquam re-
 bellem Pragæ proclamari compererat,
 mox eo Oratores suos ablegat, qui pro
 rebellium more sævitias ac perfidiam
 extremæ necessitatis obtentu tegerent,
 caussati, quod in rebus humanis nihil
 Religione & libertate pretiosius esset,
 utraque autem indignis modis fuisset
 labefactata, ac propterea consilium
 auxiliumque Cæsaris implorarent. At-
 tamen Botskaius, etsi eidem Basta &
 Colonitius varia pacis pacta proposuis-
 sent, pertinax in sua defectione persistit.

§. CIII.

*Motus in Stiria ob Lutheranam se-
ctam concitati.*

Nec unica hæc erat rebellio, quam ^{Thuan. l. c.}
 sectæ Lutheranæ furor inspirabat;
 postquam enim Ferdinandus Archidux
 Protestantium novitati addictos per suas
 ditiones interminatis gravibus pœnis
 profligaret, mox funesta seditionis consi-
 lia civibus eorum Ministelli implantabant,
 a quibus velut a venenata origine vi-
 rus hoc in Marcomannos & Quados
 effun-

Sæc. XVII. effundebatur. Accurrebant quanto

A. C. 1604. cius Basta, Hohenloensis Comes, de

Covitzius eorum motus repressuri; Al

hi. licet avitam fidem severius propu

gnari, illatamque vim vi repelli dane

ment, novam tamen sectam suam seditio

armis invehere non erubuerunt. Progre

su quoque temporis horum rebellium po

tentia tantum excreverat, ut Libe

zenses, Zobani, Neotorfiani & Epp

rienses nonnisi pacta sectæ suæ pro

tendæ libertate ad Cæsaris legitimi

Principis obsequium reduci potuerunt

Frustra interim a Sigefrido Collonico

Botskaius ad fidem Cæsari servandam

monitis ac precibus inducebatur, que

nimo summa gratulatione recepit Hun

garos, qui numero mille quingenti

cum ad repellendos rebelles Heidas

cos emitterentur, ipsi Duces suos in

vadebant, ceteros vero in fugam age

bant, totamque circum Regionem fruce

depopulabantur. Per hos autem mo

tus tam horrenda fames ibidem ac præ

cipue in Transylvania desæviit, ut om

nibus consumptis Matres Filios, Fili

Matres exuto omni pietatis sensu devo

rarint: tot vero malorum causa extitit

Lutheri secta, quæ suis affectis non

nisi vexationes in Catholicos, bonorum

direptiones, seditiones contra legitimos

Principes, necnon tumultus cædesque

quæ

quas liberæ conscientiæ obtentu honestare non erubescunt, instillat, ubi valde ridiculum videtur, Catholicis ab omnibus Novatoribus objici, quod avitam fidem in sua quieta ac octodecim ferme sæculis continuata, firmaque possessione persistentem legum severitate ulterius propugnare, armaque a Sectariis illata armis repellere contendant: cum tamen ipsimet ubique sectam suam hodie ex unius hominis cerebro enatam seditiosis etiam armis, ac innoxii sanguinis profusione intrudere audeant.

§. CIV.

Pestum a Christianis ignominiose relictum.

Jam sæpius Turcæ belli inducias petebant, eoquod Persæ Babylonem & Ægyptum invadentes Euphratem usque progressi, Bagadetum necnon Taurim Persarum olim Regiam occupassent: cum autem compertum esset, quod induciarum beneficio Budensem urbem annona, bellicque apparatu muniendi tempus nancisci quærerent, hinc subdolæ illorum artes atque iniquæ conditiones eludebantur: insuper Sedares Janissierorum Præfectus Achmetis I. jussu cum ingenti exercitu in Hungariam descendere dicebatur, dato negotio, ut præprimis Pestum caperet, atque

Sæc. XVII,
A. C. 1604.

Lundorp. in
Cont. Sleid.
lib. 10.
Thuan. l. c.